

bredelsesmidler blev ydet af Staten til ubemidlede syge, saaledes at denne Opgave ikke kom til at hvile paa Sygekasserne. Sygekasserne ønskede da saaledes at faa en Støtte, en Hjælp, som skulde bestaa ikke i et Tilskud til selve Sygekasserne, men i, at man fritog Sygekasserne for en Byrde, som det har vist sig, det er umuligt for dem at bære. Det var Sygekassernes Ønske, og denne Maade at ordne Sagen paa vilde gaa betydelig mere i Retning af det Maal, jeg anser for at være det rigtige at naa ved det foreliggende Lovforslag. Man har imidlertid her i Rigsdagen, saa vel i dette Ting som i det andet, holdt fast paa Tilskudsystemet, man har valgt denne Fremgangsmaade i Stedet for, som Sygekasserne selv ønskede, at befri dem for en Byrde, som de ikke kunne bære. Man vil yde dem en Støtte til at bære disse Byrder, og det er navnlig med Hensyn hertil, jeg mener, at det foreliggende Lovforslag kan anses for brugeligt, hvorvel jeg kunde have ønsket, at det var blevet en Del mere vidtgaaende, havde ydet Sygekasserne en større Støtte end den, dette Forslag tilsigter at yde. Der udtaltes fra anden Side en Frygt for, at det Tilskud, der her ydes til Sygekasserne, skal løbe op til et ganske betydeligt Beløb. Det blev udtalt af den højtærede Indenrigsminister, at man ikke vidste, hvor meget det vilde beløbe sig til, og det kan man ganske vist ogsaa sige, at det ved man i Djæbbløkket ikke, men jeg tror dog ikke, at Frygten for, at det skal blive saa overordentlig store Kapitaler, der er Tale om, egentlig er vel begrundet, thi saaledes som Forslaget foreligger, anser jeg det ikke for at være en Følge deraf, at Sygekassernes Byrder ville blive lettede i en saadan Grad, at man kan paaregne en meget høj Grad af forøget Tilslutning til Sygekasserne. Der kommer jo statistiske Oplysninger Tid efter anden frem, man har Oplysninger fra 1882, 1885, og Oplysninger ad anden Vej ere ofte komne frem i de senere Aar, de synes at pege hen paa, at der er Fremgang i Sygekasserne, og det er navnlig den Fremgang, der ses hen til, og som bevirker, at man nærer Frygt for, at det Tilskud, der blive Tale om at udrede, vil løbe op til noget saa overordentlig stort. I saa Henseende vil jeg endnu henlede Opmærksomheden paa en Bevægelse, der ogsaa gør sig gældende i Sygekasserne, og som peger i modsat Retning, idet den peger hen paa, hvor overordentlig svært Sygekasserne have ved at bestaa og ved at holde deres Medlemsantal. Dette bevirker en Tilbagegang for Sygekasserne samtidig med, at der kan paavises

en Tilgang i Sygekassernes Antal og derved gennem ogsaa i Mængden af Sygekassernes Medlemmer. Ved Siden deraf er der nemlig en Tilbagegang inden for de enkelte Kasser, som beviser, hvor tungt det er for Sygekasserne at bære den Byrde, som de for Djæbbløkket bære paa. Jeg tror, at de Betænkter, som dette Lovforslag yder Sygekasserne, ikke ere af saa omfattende Natur, at de ville forrykke Forholdene i nogen væsentlig Grad, og at Sygekasserne ved den Hjælp, de her faa, ikke ville naa ud til den store Masse af ubemidlede i vort Samfund. Jeg tror, at der fremdeles vil være en stor Mængde Menneſker, som paa Grund af fattigdom, daarlige økonomiske Forhold, ikke kunne blive Medlemmer af nogen Sygekasse, og altsaa ikke kunne blive delagtige i det Statstilskud, her foreslaas. Af de Oplysninger, som foreligge for Aaret 1882, fremgaar det, at der den Gang var 762 Sygekasser — i hvert Fald havde man den Gang Oplysninger fra dette Antal — og de havde tilsammen et Medlemsantal af 108,603. Det giver i Gennemsnit et Medlemsantal af 142 Medlemmer pr. Sygekasse. I 1885 var Antallet af Sygekasser, om hvilke der forelaa Oplysninger, steget til 911 med et samlet Medlemsantal af 118,225. Det giver et gennemsnitligt Medlemsantal pr. Sygekasse af kun 129. Man ser altsaa, at det gennemsnitlige Medlemsantal i Sygekasserne er gaaet tilbage, hvilket peger paa, at samtidig med, at der opstaar flere Sygekasser, eller i alt Fald samtidig med, at der indbrages flere under Beregningerne, synes der inden for de enkelte Sygekasser at være en Tilbagegang. Nu kan man maasse antage, at denne tilshneladende Tilbagegang er kommen derved, at der indrangeres flere mindre Kasser, som altsaa bevirke det mindre Gennemsnitsantal, og for Københavns Vedkommende er man ikke i Stand til at sige noget bestemt i saa Henseende. Gennemsnitsantallet paa Sygekasser i København var i 1882 328 og i 1885 290, og man kan ikke slutte, af hvilke Grunde det mindre Gennemsnitsantal er fremkommet; men for Købstæderne og for Landdistrikterne peger det aldeles bestemt paa, at der inden for de bestaaende Kasser er en Tilbagegang i Medlemsantal, og denne Tilbagegang kan kun skrives sig fra, at der ikke er Evne og Raad til at holde sig inden for Sygekasserne. Der var i 1882 159 Kasser i Købstæderne med 19,044 Medlemmer, det gav et Gennemsnitsantal af 120. I 1885 var der 187 Kasser med 19,887 Medlemmer, det giver et Gennemsnitsantal af 106. Ibløndt de Kasser, der er Tale om for Provinskøbstæder-